

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 5

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 891 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia		nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	7–9
Decizia nr. 983 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3 ¹) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2–4	Decizia nr. 999 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	9–10
Decizia nr. 993 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului	5–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.220/2012. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea și completarea anexelor nr. 1, 3, 4 și 5 la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	11–15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		1.242/2012. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale PARTENER LEASING IFN — S.A.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 891

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 820 din 7 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.825/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Mihai Agachi ș.a., în Dosarul nr. 2.825/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 803D/2012.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Mihai Agachi ș.a., cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect anularea Deciziei nr. 27 din 31 ianuarie 2011, emise de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, și a tuturor deciziilor subsecvente, emise de președintele Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, prin care autorii excepției au fost reintegrați în funcții cu începere de la 1 ianuarie 2011, în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 284/2010, și li s-a stabilit salariul pentru anul 2011 conform Legii nr. 285/2010.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 965D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 284/2010, ale Legii nr. 285/2010 și ale Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, excepție ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Luminița Badea ș.a., în Dosarul nr. 2.827/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Prin Încheierea din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.827/30/2011, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia.**

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 803D/2012 și nr. 965D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Luminița Badea ș.a., cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ, având ca obiect anularea unor decizii ale Agenției Regionale pentru Protecția Mediului din Timișoara și ale Agenției Naționale pentru Protecția Mediului referitoare la reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 965D/2012 la Dosarul nr. 803D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, începând cu data de 1 iulie 2010 s-a dispus reducerea salariilor cu 25% pentru o perioadă limitată de timp, până la 31 decembrie 2010. Prin Legea-cadru nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010 s-a dispus reîncadrarea personalului bugetar pe funcții, astfel că, în realitate, a fost prelungită măsura temporară a restrângerii salariului. În acest sens, arată că în aplicarea acestor acte normative s-au emis decizii de reintegrare în funcții cu un salariu

de bază diferit, mai mic decât cel din iunie 2010, dar egal cu cel din luna decembrie 2010. Prin urmare, creșterea salarială de 15% prevăzută de Legea nr. 285/2010 s-a aplicat salariului aferent lunii decembrie, iar nu celui aferent lunii iunie 2010. Așa fiind, au fost încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 42 alin. (1) și (2) lit. c), art. 44 alin. (1)—(4) și art. 47 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale prin deciziile nr. 872/2010 și nr. 874/2010.

Contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** nu a comunicat opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 1.658/2010, nr. 1.655/2010, nr. 1.155/2011 și nr. 98/2012, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 98/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 15 septembrie 2010.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 42 alin. (1) și (2) lit. c) referitor la interzicerea muncii forțate, art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată și art. 47 privind nivelul de trai.

Examinând dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nu este competentă să se pronunțe asupra constituționalității hotărârilor de guvern, astfel că excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 este inadmisibilă.

În continuare, analizând criticile de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 și ale Legii nr. 285/2010, Curtea reține că, prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, s-a dispus diminuarea cuantumului brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută cu 25% pe o perioadă determinată, până la 31 decembrie 2010.

Prin Decizia nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că măsura diminuării drepturilor salariale pe o perioadă determinată este în acord cu prevederile Legii fundamentale. Prin aceleași decizii, Curtea a arătat însă că revenirea la cuantumul anterior al drepturilor salariale reprezintă „o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor; or, tocmai acest caracter temporar al restrângerii exercițiului drepturilor este de esența textului art. 53 din Constituție”.

Având în vedere cele reținute de Curte în deciziile amintite, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că legiuitorul era obligat constituțional ca, ulterior datei de 31 decembrie 2010, să dispună acordarea drepturilor salariale inițiale. Prin urmare, consideră că prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 și ale Legii nr. 285/2010 sunt contrare Legii fundamentale, întrucât au ca efect păstrarea unui nivel redus al salariilor față de cel avut inițial, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010.

Răspunzând unor critici asemănătoare privind dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, înainte de promulgarea acesteia, Curtea, prin Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, a constatat că „nu există nicio legătură între conținutul normativ al textului criticat și susținerile autorilor obiecției de neconstituționalitate, întrucât acesta nu vizează cuantumul drepturilor salariale, ci conversia de la sisteme de salarizare neomogene la unul unitar pentru tot personalul plătit din fonduri publice, respectiv plasarea acestui personal pe diferite clase de salarizare de la 1 la 110, la care se aplică un coeficient de ierarhizare corespunzător de la 1,00 la 15,00. Pentru a stabili în concret salariul/solda/indemnizația brută a unei persoane, trebuie să existe o valoare de referință corespunzătoare coeficientului de ierarhizare 1,00; această valoare de referință trebuie să aibă un nivel care, la momentul aplicării sale, să reflecte un nivel al salariului/soldei/indemnizației brute cel puțin la nivelul lunii iunie 2010. Or, pentru anul 2011, valoarea salariilor de bază nu se stabilește în funcție de această valoare de referință raportată la coeficientul de ierarhizare, ci potrivit art. 1 din Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. În aceste condiții, critica de neconstituționalitate privind art. 33 alin. (1) din legea-cadru este neîntemeiată”.

Referitor la critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor Legii nr. 285/2010, Curtea, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, a amintit că, prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. A apreciat însă că aceasta „este în același timp o obligație sub condiție care va

duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010.” De asemenea, a reținut că „stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, [...] în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010”.

Desigur, Curtea Constituțională nu a contestat că, atât timp cât drepturile salariale sunt inferioare momentului iunie 2010, înseamnă că, în continuare, există o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă, dar a constatat că au fost îndeplinite cerințele art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Cu privire la criticile vizând încălcarea dreptului de proprietate, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, a stabilit că drepturile salariale constituie un „bun” care intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate. Această concluzie nu vizează însă drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și 44.605/11 „*Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*”, paragraful 16, a stabilit că salariile viitoare cu greu pot primi accepțiunea de „bun” în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, afectarea acestui drept (reducerea) este prevăzută de lege, urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele

generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional în a aprecia existența cauzei de „utilitate publică” (paragraful 19).

În privința prevederilor constituționale ale art. 47 referitor la nivelul de trai, Curtea, prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, a statuat că „nivelul de trai decent este un concept relativ, ceea ce înseamnă că, în stabilirea sau definirea acestuia, legiuitorul are un rol preponderent în funcție de capacitatea economică și financiară a țării; or, salariile plătite din fonduri publice respectă un atare nivel, ele neputând coborî sub salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, respectiv 670 lei pentru anul 2011 (a se vedea în acest sens Hotărârea Guvernului nr. 1.193/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 9 decembrie 2010), fiind deci, de principiu, superioare din punctul de vedere al cuantumului acestui nivel apreciat ca minim al decenței”.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În sfârșit, Curtea constată că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, s-a dispus creșterea în două a trepte a veniturilor salariale cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012, respectiv cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012, pentru a se ajunge astfel la nivelul salariilor avute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, excepție ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Luminița Badea ș.a., în Dosarul nr. 2.827/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Mihai Agachi ș.a., în Dosarul nr. 2.825/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și de Sindicatul Național de Mediu „Ecologistul”, în numele membrilor săi Luminița Badea ș.a., în Dosarul nr. 2.827/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 983

din 22 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3¹) din Legea nr. 1/2000
 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
 solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 261/2008 privind modificarea și completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție invocată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Prahova în Dosarul nr. 787/281/2011 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.084D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnii consilieri juridici Claudiu Udrou și Sorin Vintilă, cu delegații depuse la dosar. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că prevederile textului de lege criticat contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 136 alin. (4) referitor la bunurile proprietate publică, potrivit cărora acestea pot fi date în administrare, pot fi concesionate sau închiriate instituțiilor publice ori pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. Or, în speță, legiuitorul nu putea să dispună asupra unui teren cu destinație forestieră, în favoarea unei persoane juridice de utilitate publică, astfel cum este definită structura de cult religios, potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, decât prin darea lui în folosință gratuită, iar nu prin dobândirea în proprietate, astfel cum dispune textul de lege criticat.

Se mai susține că rolul fondului forestier național de protecție a mediului trebuie să prevaleze asupra funcției sale economice; or, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reconstituirea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de 370 ha de pădure, în favoarea unei structuri de cult religios, nu poate fi calificată ca o măsură proporțională cu finalitatea reparatorie a legilor fondului funciar, în condițiile în care structura de cult religios, urmărind reconstituirea dreptului de proprietate asupra acestei suprafețe de pădure, are în vedere în primul rând satisfacerea unui interes economic.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia nr. 1.654 din 15 decembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 787/281/2011, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 261/2008 privind modificarea și completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție invocată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Prahova într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind reconstituirea unui drept de proprietate asupra unor păduri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (3) teza finală și alin. (4) din Constituție, bunurile care, în temeiul legii organice, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

Potrivit legii organice, respectiv art. 3 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, bunurile de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege, fac parte din domeniul public al statului. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, terenurile forestiere proprietate publică a statului nu pot face obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia.

În opinia autorului excepției, rezultă din coroborarea acestor texte legale și constituționale că legiuitorul putea să dispună asupra unui teren forestier, care făcea parte din domeniul public al statului, în favoarea unei persoane juridice de utilitate publică, astfel cum este, în temeiul art. 8 alin. (1) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, și structura de cult religios, numai prin darea lui în folosință gratuită, iar nu prin dobândirea în proprietate, astfel cum dispune textul de lege criticat.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat instituie posibilitatea unei structuri de cult care a avut în folosință sau în înzestrare terenuri cu destinație forestieră de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate asupra acestora, deși nu a deținut anterior acest drept. În acest sens, arată că semnificația noțiunii juridice de „înzestrare”, potrivit Legii nr. 61/1937 pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe din țară cu întinderi de păduri și alte terenuri, este aceea de dare în folosință, de exploatare a unei suprafețe de pădure, situație ce rezultă explicit din procesele-verbale de predare a respectivelor suprafețe de pădure, dar și din Borderoul Proprietăților și Exploatațiilor Agricole eliberat de Arhivele Naționale, care identifică suprafața atribuită cu acest titlu drept „suprafața totală posedată”, „suprafața exploatată”, iar nu suprafața deținută în proprietate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

doă Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în măsura în care sintagma „înzestrare”, cuprinsă în textul de lege criticat, se referă strict la dreptul de proprietate, iar nu la orice alt drept real, cum ar fi dreptul de folosință. Arată că, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale în materia Legii nr. 1/2000, având în vedere obiectul de reglementare al acestui act normativ și scopul declarat al acestuia, instituirea condițiilor în care operează retrocedarea, inclusiv sub aspectul modalităților de reconstituire a dreptului de proprietate în cazul structurilor de cult, constituie opțiuni ale legiuitorului, în acord cu politica economică a statului în materie și cu finalitatea reparatorie a legii.

Avocatul Poporului arată că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că soluția legislativă de atribuire în proprietate, către structurile unităților de cult, a terenurilor cu destinație forestieră pe care acestea le-au avut în folosință sau înzestrare în temeiul Legii nr. 61/1937, este întemeiată pe opțiunea legiuitorului de a decide asupra modului în care sunt reparate abuzurile săvârșite în trecut cu privire la proprietatea funciară. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale în această materie, respectiv Decizia nr. 1.654 din 15 decembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile art. I alin. (1) din Legea nr. 261/2008 privind modificarea și completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 10 noiembrie 2008.

Curtea observă că art. I din Legea nr. 261/2008 cuprinde două puncte, numerotate 1, respectiv 2, astfel încât, în conformitate și cu motivarea autorului excepției de neconstituționalitate, referirea la art. I alin. (1) din Legea nr. 261/2008 trebuie înțeleasă ca fiind făcută la dispozițiile art. I pct. 1 din același act normativ, care a modificat și completat dispozițiile art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și în temeiul art. 62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 29 alin. (31) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și

ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „*Structurile de cult prevăzute la alin. (2), care au avut în folosință sau în înzestrare terenuri cu destinație forestieră, potrivit prevederilor Legii nr. 61/1937 pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe din țară cu întinderi de păduri și alte terenuri, publicată în Monitorul Oficial, nr. 66 din 20 martie 1937, astfel cum a fost modificată prin Decretul-lege nr. 47/1938, publicat în Monitorul Oficial nr. 74 din 30 martie 1938, cu modificările și completările ulterioare, dobândesc în proprietate respectivele suprafețe.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 136 alin. (3) și (4) referitor la proprietatea publică și la bunurile proprietate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 61/1937 pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe din țară cu întinderi de păduri și alte terenuri, astfel cum a fost modificată prin Decretul-lege nr. 47/1938, publicat în Monitorul Oficial nr. 74 din 30 martie 1938: „*Statul este autorizat să atribuie în deplină și perpetuă folosință unor mănăstiri ortodoxe din țară, o suprafață de pădure în întindere totală de 18 800 ha și alte terenuri în suprafață de cel mult 600 ha, din proprietățile sale, în scopul ca venitul acestor înzestrări să servească exclusiv pentru conservarea și restaurarea clădirilor monumente istorice, aparținând acestor mănăstiri, precum și pentru întreținerea diferitelor școli ateliere, tipografii, aziluri, orfelinate, instituții de asistență socială și sanitară, etc., existente sau care se vor înființa în aceste mănăstiri, în conformitate cu dispozițiile art. 88 din statutul legii de organizare a Bisericii ortodoxe române.*”

Analizând aceste prevederi legale, Curtea observă că semnificația noțiunii de „înzestrare” din titlul Legii nr. 61/1937 este aceea de atribuire „în deplină și perpetuă folosință”, astfel cum rezultă din cuprinsul art. 1 din Legea nr. 61/1937. Mai mult, legiuitorul din acea perioadă a circumstanțiat în mod precis scopul atribuirii acestor suprafețe de pădure sau alte terenuri, și anume, pentru ca venitul acestora să servească „*exclusiv pentru conservarea și restaurarea clădirilor monumentelor istorice aparținând acestor mănăstiri, precum și pentru întreținerea diferitelor școli-ateliere, tipografii, aziluri, orfelinate, instituții de asistență socială și sanitară, etc.*”.

În același sens, potrivit dispozițiilor art. 3 din același act normativ, cu modificările și completările ulterioare, supravegherea administrării veniturilor astfel atribuite era realizată de o „*Eforie a mănăstirilor înzestrate*”, în compunerea căreia se regăseau, pe lângă Patriarhul României, și reprezentanți ai statului, respectiv ministrul cultelor și artelor și ministrul agriculturii și domeniilor. Potrivit aceluiași text de lege, reprezentanții statului exercitau „*dreptul de control și de supraveghere al statului asupra administrației veniturilor din bunurile atribuite mănăstirilor*”.

Curtea observă că mănăstirile înzestrate dobândeau un drept real de folosință și dreptul de a culege fructele, însă fără ca acestea să fie exercitate cu caracter temporar. Dimpotrivă, statul atribuia în „deplină și perpetuă folosință” suprafețele de păduri și alte terenuri, „înzestrând” unele mănăstiri ortodoxe, astfel cum sunt nominalizate expres în anexa la Decretul-lege nr. 47/1938, care a modificat Legea nr. 61/1937, intitulată „*Tabloul al mănăstirilor înzestrate și al suprafețelor de pădure atribuite fiecăreia*”.

Așadar, Curtea constată că intenția legiuitorului care a edictat Legea nr. 61/1937 a fost de atribuire în proprietate a unor suprafețe de păduri și alte terenuri, întrucât numai dreptul de proprietate este perpetuu.

Pe de altă parte, Curtea reține că, sub imperiul actualului regim constituțional, legiuitorul român a adoptat o serie de legi

reparatorii în domeniul funciar, între care se numără și Legea nr. 1/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3¹) din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, text de lege criticat în prezenta cauză, centrele eparhiale, protoierile, mănăstirile, schiturile, parohiile, filialele și alte structuri ale unităților de cult îndreptățite să solicite, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (2) din Legea nr. 1/2000, reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere dobândesc în proprietate respectivele suprafețe de teren.

Prin urmare, Curtea constată că, în concepția legiuitorului primar din anul 2008, dată la care a fost adoptată legea de modificare a Legii nr. 1/2000, noțiunea juridică de „înzestrare” echivala cu dobândirea unui drept de proprietate, ceea ce, în

consecință, îndreptățește structurile de cult să solicite reconstituirea acestuia.

În legătură cu această soluție legislativă Curtea s-a mai pronunțat (spre exemplu, Decizia nr. 1.654 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 22 ianuarie 2010), statuând că reglementarea modalităților de reconstituire a dreptului de proprietate în cazul structurilor de cult constituie opțiuni ale legiuitorului, în acord cu politica economică a statului în materie și cu finalitatea reparatorie a legii.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3¹) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție invocată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Prahova în Dosarul nr. 787/281/2011 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 993

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Ioan Hudcic în Dosarul nr. 8.677/221/2011

al Judecătorei Deva și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.304D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al treilea termen de judecată, ca urmare a solicitării autorului excepției de neconstituționalitate formulate în ședința publică din data de 11 octombrie 2012 și din 1 noiembrie 2012, când, în temeiul dispozițiilor art. 24 din Constituție privind garantarea dreptului la apărare, ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea judecării cauzei pentru data de 22 noiembrie 2012.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care menționează că nu are apărător și consideră că ar trebui să

beneficieze de apărare din partea Avocatului Poporului. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 1.384 din 20 octombrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 4.231/2012 din 17 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.677/221/2011, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Ioan Hudcic într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, reglementată prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin art. 24 și 136 din Constituție. În acest sens arată că autostrăzile și drumurile naționale fac parte din proprietatea publică, fiind construite și amenajate din impozite și taxe plătite de cetățeni, care sunt coproprietari, iar perceperea tarifulor de utilizare a drumurilor naționale constituie o condiționare a folosirii acestei proprietăți. De asemenea, consideră că încheierea procesului-verbal în lipsa contravenientului încalcă dreptul la apărare. Totodată, arată că textele criticate sunt contrare Directivei nr. 62/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

Judecătoria Deva opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, raportat la art. 24 și 136 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din

1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare. În urma sesizării, art. 9 alin. (3) a fost completat cu teza a doua prin Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012.

Dispozițiile criticate au în prezent următorul cuprins:

— art. 1 alin. (2) și (3): „(2) Începând cu data de 1 iulie 2002 se introduce tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, denumit în continuare tarif de utilizare, aplicat tuturor utilizatorilor români și străini pentru toate vehiculele înmatriculate care sunt folosite pe rețeaua de drumuri naționale din România și structurat în funcție de perioada de parcurs și de staționare, de încadrarea în clasa de emisii poluante (EURO), de masa totală maximă autorizată (MTMA) și de numărul de axe, după caz.

(3) Tariful de utilizare este prevăzut în anexa nr. 1.”

— art. 9 alin. (3): „(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal de constatare a contravenției se poate încheia și în lipsa contravenientului, după identificarea acestuia pe baza datelor furnizate de Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini. Procesul-verbal se întocmește și se comunică contravenientului în termen de 30 de zile de la data constatării contravenției, interval în care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1).”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare și art. 136 referitor la proprietate. De asemenea, menționează Directiva nr. 62/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, în ceea ce privește tarifarea utilizării infrastructurii de transport rutier.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 introduce tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România pentru toate vehiculele înmatriculate și pentru toți utilizatorii români și străini, structurat în funcție de perioada de parcurs și staționare, încadrarea în clasa de emisii poluante, masa totală maximă autorizată și numărul de axe, după caz, ca urmare a transpunerii Directivei nr. 62/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L nr. 187/42 din 20 iulie 1999, în ceea ce privește tarifarea utilizării infrastructurii de transport rutier, aspecte reținute în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 782 din 20 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, sau Decizia nr. 1.384 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2012.

De asemenea, Curtea a reținut că tariful de utilizare a drumurilor publice instituit prin ordonanța criticată nu reprezintă o taxă, în sensul de obligație fiscală impusă unei anumite categorii de persoane și care se face venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, deoarece, potrivit art. 12 alin. (1) din ordonanța criticată, sumele încasate în urma aplicării tarifulor de utilizare se constituie venit la dispoziția Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Totodată, aceste sume sunt utilizate — în exclusivitate — pentru

finanțarea lucrărilor de construcție, modernizare, întreținere și reparație a drumurilor naționale, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.

Totodată, Curtea a arătat că prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 legiuitorul român a apreciat că este necesar să instituie obligația plății unui tarif pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale din România, aplicabil tuturor utilizatorilor români și străini, pentru toate vehiculele înmatriculate, astfel cum se precizează în art. 1 alin. (2) al actului normativ menționat. Neachitarea acestui tarif reprezintă contravenție și se sancționează cu amendă, limitele acesteia fiind stabilite în funcție de tipul vehiculului și fiind cuprinse în anexa nr. 2 la ordonanță, în acest sens fiind Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012.

Potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, contravențiilor prevăzute de acest act normativ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Ioan Hudcic în Dosarul nr. 8.677/221/2011 al Judecătoriei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 999

din 22 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120
din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 120 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic,

Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 31 alin. (1) stabilește că „Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia”. Ca atare, nu se poate reține încălcarea dreptului la apărare, întrucât în fața instanței de judecată autorul își poate susține motivele pe care le consideră necesare în favoarea apărării sale.

Referitor la invocarea prevederilor art. 136 din Constituție, Curtea observă că prevederile criticate nu conțin norme contrare dreptului de proprietate publică, întrucât, astfel cum s-a arătat și mai sus, tarifele astfel percepute sunt destinate finanțării, întreținerii și reparațiilor drumurilor naționale din România.

Față de cele prezentate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România nu contravin prevederilor constituționale ale art. 24 și art. 136, fiind în acord și cu Directiva nr. 62/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 17 iunie 1999, iar excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

excepție ridicată de Francisc Gardo în Dosarul nr. 2.532/255/P/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.364D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită judecata în lipsă, iar partea Andrei Carol Biro a depus o cerere prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 624/R din 26 iunie 2012, completată prin Încheierea din 25 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.532/255/P/2010, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 120 pct. 8 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic**, excepție ridicată de Francisc Gardo în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale referitoare la săvârșirea unei infracțiuni silvice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă egalitatea în fața legii a cetățenilor, deoarece sunt în contradicție cu art. 18¹ din Codul penal, judecătorul nemaiputând aprecia cu privire la gradul de pericol social concret al unei infracțiuni silvice.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 120 pct. 8 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008. În realitate,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, excepție ridicată de Francisc Gardo în Dosarul nr. 2.532/255/P/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea constată că în actul de sesizare s-a strecurat o eroare materială, deoarece art. 120 din actul legal contestat are un singur alineat asupra căruia, de altfel, Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acest text are următorul conținut: „*Faptele prevăzute la art. 106—113 prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, indiferent de modul și de mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și de conduita făptuitorului.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 568 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 5 iulie 2011, și Deciziei nr. 1.309 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 9 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a statuat că posibilitatea conferită judecătorului de a diminua până la anihilare una dintre trăsăturile infracțiunilor silvice în funcție de atingerea minimă adusă uneia dintre valorile sociale apărute, de modul și mijloacele de săvârșire, de scopul urmărit, de persoana și conduita făptuitorului, precum și de alte criterii intrinseci ale faptei are drept scop protejarea unui interes public.

Totodată, cât privește susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că nu poate fi primită, întrucât acestea se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei contestate, fără niciun fel de considerente arbitrare.

Curtea a mai constatat că, în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitoare la organizarea statului potrivit principiului separației puterilor legislative, executive și judecătorească, Parlamentul, ca o anumită autoritate legiuitoare a țării, poate stabili, în considerarea unor situații de interes public, ca anumite fapte antisociale să fie catalogate drept infracțiuni, autorii lor urmând a suporta consecințele ce decurg din aceasta. O asemenea reglementare este justificată de scopul urmărit privitor la prezervarea fondului forestier și, nu în ultimul rând, de preocuparea de a recunoaște și conferi oricărei persoane dreptul la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1, 3, 4 și 5 la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (13) și alin. (14) lit. a), ale art. 41¹ alin. (1), ale art. 47 alin. (4), alin. (7) lit. a) și alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 lit. p) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 20 iulie 2010, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La nota din anexa nr. 1, la litera A, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) vehiculele specializate, inclusiv vehiculele care efectuează transportul acestora, care participă la acțiuni de deszăpezire sau

în situații de urgență, calamitate, dezastre naturale, cauzate de fenomene meteorologice deosebite comunicate de Administrația Națională de Meteorologie prin cod portocaliu ori roșu.”

2. **Anexele nr. 3, 4 și 5 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Tarifele achitate anterior intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile și nu se recalculează.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2012.

Nr. 2.220.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 568/2010)

TARIFE DE TRECERE pentru utilizarea podului peste Dunăre în sensul Giurgiu—Ruse

Nr. crt.	Categoria vehiculului	Tarif — euro (cu TVA inclus)	Nr. de treceri	Valabilitate
1.1.	Vehicule de transport persoane cu cel mult 8+1 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) — autoturisme	6,00	1	o trecere
		96,00	20	până la 31 decembrie
		0,00	nelimitat	20 iunie
		121,00	1/zi	3 luni pentru riverani
1.2.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, exclusiv vehiculele de transport persoane	6,00	1	o trecere
		96,00	20	până la 31 decembrie
		121,00	1/zi	3 luni pentru riverani
2.1.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	12,00	1	o trecere
		209,00	20	până la 31 decembrie
2.2.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone și mai mică de 7,5 tone, exclusiv vehiculele de transport persoane	12,00	1	o trecere
		209,00	20	până la 31 decembrie

Nr. crt.	Categoria vehiculului	Tarif — euro (cu TVA inclus)	Nr. de treceri	Valabilitate
3.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone și mai mică de 12,0 tone, exclusiv vehiculele de transport persoane	18,00	1	o trecere
		314,00	20	până la 31 decembrie
4.1.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	25,00	1	o trecere
		435,00	20	până la 31 decembrie
4.2.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu maximum 3 axe (inclusiv), exclusiv vehiculele de transport persoane	25,00	1	o trecere
		435,00	20	până la 31 decembrie
5.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu minimum 4 axe (inclusiv), exclusiv vehiculele de transport persoane	37,00	1	o trecere
		644,00	20	până la 31 decembrie

NOTĂ:

A. Sunt exceptate de la plata tarifului:

- a) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile Ministerului Apărării Naționale;
 - b) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile subordonate Ministerului Administrației și Internelor;
 - c) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și de către subunitățile acesteia;
 - d) vehiculele specializate deținute sau utilizate în baza unui drept legal, în exclusivitate, pentru servicii de ambulanță;
 - e) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de serviciile de urgență, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
 - f) vehiculele care efectuează transporturi în interesul NATO sau al Parteneriatului pentru Pace, așa cum sunt definite prin Legea nr. 362/2004 pentru aderarea României la Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, și la Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale, înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Paris la 28 august 1952;
 - g) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de instituții ale statului cu atribuții în securitatea și siguranța națională;
 - h) vehiculele care efectuează transporturi funerare;
 - i) vehiculele care efectuează transporturi de echipamente de prim ajutor și ajutoare umanitare în cazul unor calamități sau dezastre naturale;
 - j) vehiculele escortate de poliție sau de jandarmerie, care nu se supun controlului, în interes de stat ori securitate națională;
 - k) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de persoanele cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului;
 - l) vehiculele aparținând Corpului Diplomatic și vehiculele de transport consular identificate prin numere de înmatriculare specifice;
 - m) vehiculele specializate, inclusiv vehiculele care efectuează transportul acestora, care participă la acțiuni de dezăpezire sau în situații de urgență, calamitate, dezastre naturale, cauzate de fenomene meteorologice deosebite comunicate de Administrația Națională de Meteorologie prin cod portocaliu ori roșu.
- Pentru vehiculele de la lit. a)—m) care nu prezintă însemne sau înscrisuri distincte, dovada încadrării se face prin prezentarea certificatului de înmatriculare.

B. Modul de aplicare a tarifelor prevăzute în prezenta anexă

- a) Se aplică pentru vehiculele înmatriculate în România sau în alte state.
- b) Prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul rutier având cel puțin două axe sau un ansamblu de vehicule format dintr-un autovehicul și semiremorca/remorca tractată de acesta.
- c) Numărul de axe, maximum 3 sau minimum 4, se consideră în cuplajul/combinația de vehicule.
- d) Tarifele se aplică pentru fiecare trecere în sensul Giurgiu—Ruse.
- e) Tarifele pentru 20 de treceri sunt valabile pentru același tip de vehicul, în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, cu valabilitate până la data de 31 decembrie a fiecărui an.
- f) Tarifele pentru riverani sunt valabile în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, personalizate cu numărul de înmatriculare al vehiculului deținut de riveran, cu valabilitate de 3 luni, și achitate anticipat cu cel mult 30 de zile.
- g) Prin *riveran* se înțelege persoana fizică ce are domiciliul situat de o parte a cursului Dunării și locul de muncă de cealaltă parte a cursului Dunării și care utilizează podul pentru a se deplasa la/de la serviciu — de la/la domiciliu.
- h) Calitatea de riveran se recunoaște numai pentru persoane fizice, în baza unei adeverințe emise de angajator, reînnoită la fiecare achiziție de bilete, și în baza adresei de domiciliu din actul de identitate.
- i) Documentele în baza cărora se recunoaște calitatea de riveran vor fi prezentate în limba română; în cazul traducerilor, acestea trebuie legalizate.
- j) Modelul biletului Matcă — Cupon și procedura de emitere, gestionare și control vor fi stabilite de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (C.N.A.D.N.R. — S.A.) prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri București (D.R.D.P. București).
- k) Tarifele pentru 20 de treceri și tarifele pentru riverani sunt valabile numai pentru plata integrală anticipată.
- l) Data de 20 iunie a fiecărui an este considerată „Ziua Podului”, iar autoturismele pot trece fără achitarea tarifului.
- m) Tariful final rezultat, care trebuie achitat de utilizator, se rotunjește la două zecimale, în moneda în care se face plata.

n) Biletele Matcă—Cupon preplătite se vor emite în următoarele locații: Agenția de Control și Încasare Giurgiu (A.C.I. Giurgiu), Secția de Drumuri Naționale București Sud (S.D.N. București Sud) și Direcția Regională de Drumuri și Poduri București (D.R.D.P. București); alte puncte suplimentare față de cele menționate vor fi publicate pe site-ul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 4 la Ordinul nr. 568/2010)

TARIFE DE TRECERE
pentru utilizarea podului peste Dunăre la Giurgeni — Vadul Oii

Nr. crt.	Categoría vehiculului	Tarif — lei (cu TVA inclus)		Nr. de treceri	Valabilitate
		Etapa I	Etapa a II-a		
1.	Vehicule de transport persoane cu cel mult 8+1 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) — autoturisme și Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, altele decât vehiculele de transport persoane	10,00	11,00	1	o trecere
		160,00	176,00	20	până la 31 decembrie
		0,00	0,00	nelimitat	23 decembrie
		202,00	222,00	2/zi	3 luni pentru riverani
2.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone și mai mică de 12,0 tone, altele decât vehiculele de transport persoane	22,00	26,00	1	o trecere
		383,00	453,00	20	până la 31 decembrie
3.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu maximum 3 axe (inclusiv), altele decât vehiculele de transport persoane	38,00	43,00	1	o trecere
		662,00	749,00	20	până la 31 decembrie
4.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu minimum 4 axe (inclusiv), altele decât vehiculele de transport persoane	55,00	64,00	1	o trecere
		957,00	1.114,00	20	până la 31 decembrie

NOTĂ:

A. Sunt exceptate de la plata tarifului:

- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile subordonate Ministerului Administrației și Internelor;
- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și de către subunitățile acesteia;
- vehiculele specializate deținute sau utilizate în baza unui drept legal, în exclusivitate, pentru servicii de ambulanță;
- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de serviciile de urgență, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- vehiculele care efectuează transporturi în interesul NATO sau al Parteneriatului pentru Pace, așa cum sunt definite prin Legea nr. 362/2004 pentru aderarea României la Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, și la Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale, înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Paris la 28 august 1952;
- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de instituții ale statului cu atribuții în securitatea și siguranța națională;
- vehiculele care efectuează transporturi funerare;
- vehiculele care efectuează transporturi de echipamente de prim ajutor și ajutoare umanitare în cazul unor calamități sau dezastre naturale;
- vehiculele escortate de poliție sau de jandarmerie, care nu se supun controlului, în interes de stat ori securitate națională;
- vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de persoanele cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului;
- microbuzele destinate transportului școlar, licențiate pentru activitatea de transport persoane, doar pe perioada desfășurării cursurilor școlare, exclusiv perioada de vacanță școlară, sâmbăta, duminica și sărbătorile legale;

m) vehiculele specializate, inclusiv vehiculele care efectuează transportul acestora, care participă la acțiuni de dezapezire sau în situații de urgență, calamitate, dezastru natural, cauzate de fenomene meteorologice deosebite comunicate de Administrația Națională de Meteorologie prin cod portocaliu ori roșu;

n) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de administrațiile publice locale din orașele și comunele aflate în județele Ialomița și Constanța.

Pentru vehiculele de la lit. a)–n) care nu prezintă însemne sau înscrisuri distincte, dovada încadrării se face prin prezentarea certificatului de înmatriculare.

B. Modul de aplicare a tarifelor prevăzute în prezenta anexă

a) Etapa I se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 martie 2013.

b) Etapa a II-a se aplică de la 1 aprilie 2013.

c) Se aplică pentru vehiculele înmatriculate în România sau în alte state.

d) Prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul rutier având cel puțin două axe sau un ansamblu de vehicule format dintr-un autovehicul și semiremorca/remorca tractată de acesta.

e) Numărul de axe, maximum 3 sau minimum 4, se consideră în cuplajul/combinatia de vehicule.

f) Tarifele se aplică pentru fiecare trecere, indiferent de sensul de parcurs.

g) Tarifele pentru 20 de treceri sunt valabile pentru același tip de vehicul, în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, cu valabilitate până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

h) Tarifele pentru riverani sunt valabile în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, personalizate cu numărul de înmatriculare al vehiculului deținut de riveran, cu valabilitate de 3 luni, și achitate anticipat cu cel mult 30 de zile.

i) Prin *riveran* se înțelege persoana fizică ce are domiciliul situat de o parte a cursului Dunării și locul de muncă/terenul agricol deținut în baza unui titlu de proprietate de cealaltă parte a cursului Dunării și care utilizează podul pentru a se deplasa la/de la serviciu/teren agricol — de la/la domiciliu.

j) Calitatea de riveran se recunoaște numai pentru persoane fizice, în baza unei adeverințe emise de angajator sau de administrația publică locală prin care se atestă deținerea unui teren agricol în condițiile menționate la lit. i), reînnoită la fiecare achiziție de bilete, și în baza adresei de domiciliu din actul de identitate.

k) Documentele în baza cărora se recunoaște calitatea de riveran vor fi prezentate în limba română; în cazul traducerilor acestea trebuie legalizate.

l) Modelul biletului Matcă—Cupon și procedura de emitere, gestionare și control vor fi stabilite de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (C.N.A.D.N.R. — S.A.) prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța (D.R.D.P. Constanța).

m) Tarifele pentru 20 de treceri și tarifele pentru riverani sunt valabile numai pentru plata integrală anticipată.

n) Data de 23 decembrie a fiecărui an este considerată „Ziua Podului”, iar autoturismele și vehiculele cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone pot trece fără achitarea tarifului.

o) Biletele Matcă—Cupon preplătite se vor emite în următoarele locații: Agenția de Control și Încasare Giurgeni — Vadul Oii (A.C.I. Giurgeni – Vadul Oii), Secția de Drumuri Naționale Fetești (S.D.N. Fetești) și Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța (D.R.D.P. Constanța); alte puncte suplimentare față de cele menționate vor fi publicate pe site-ul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (C.N.A.D.N.R. — S.A.).

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 568/2010)

TARIFE DE TRECERE pentru utilizarea podului peste Dunăre la Fetești—Cernavodă

Nr. crt.	Categoria vehiculului	Tarif — lei (cu TVA inclus)		Nr. de treceri	Valabilitate
		Etapa I	Etapa a II-a		
1.	Vehicule de transport persoane cu cel mult 8+1 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) — autoturisme și	12,00	13,00	1	o trecere
		192,00	208,00	20	până la 31 decembrie
	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, altele decât vehiculele de transport persoane	0,00	0,00	nelimitat	15 mai
		242,00	263,00	2/zi	3 luni pentru riverani
2.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și	41,00	47,00	1	o trecere
		714,00	818,00	20	până la 31 decembrie
3.	Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și	55,00	64,00	1	o trecere
		957,00	1.114,00	20	până la 31 decembrie

Nr. crt.	Categoria vehiculului	Tarif — lei (cu TVA inclus)		Nr. de treceri	Valabilitate
		Etapa I	Etapa a II-a		
4.	Vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu minimum 4 axe (inclusiv), altele decât vehiculele de transport persoane	80,00	91,00	1	o trecere
		1.392,00	1.584,00	20	până la 31 decembrie

NOTĂ:

A. Sunt exceptate de la plata tarifului:

- a) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile Ministerului Apărării Naționale;
 - b) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de unitățile subordonate Ministerului Administrației și Internelor;
 - c) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și de către subunitățile acesteia;
 - d) vehiculele specializate deținute sau utilizate în baza unui drept legal, în exclusivitate, pentru servicii de ambulanță;
 - e) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de serviciile de urgență, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
 - f) vehiculele care efectuează transporturi în interesul NATO sau al Parteneriatului pentru Pace, așa cum sunt definite prin Legea nr. 362/2004 pentru aderarea României la Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, și la Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale, înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Paris la 28 august 1952;
 - g) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de instituții ale statului cu atribuții în securitatea și siguranța națională;
 - h) vehiculele care efectuează transporturi funerare;
 - i) vehiculele care efectuează transporturi de echipamente de prim ajutor și ajutoare umanitare în cazul unor calamități sau dezastre naturale;
 - j) vehiculele escortate de poliție sau de jandarmerie, care nu se supun controlului, în interes de stat ori securitate națională;
 - k) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de persoanele cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului;
 - l) microbuzele destinate transportului școlar, licențiate pentru activitatea de transport persoane, doar pe perioada desfășurării cursurilor școlare, exclusiv perioada de vacanță școlară, sâmbăta, duminica și sărbătorile legale;
 - m) vehiculele specializate, inclusiv vehiculele care efectuează transportul acestora, care participă la acțiuni de dezapezire sau în situații de urgență, calamitate, dezastre naturale, cauzate de fenomene meteorologice deosebite comunicate de Administrația Națională de Meteorologie prin cod portocaliu ori roșu;
 - n) vehiculele deținute sau utilizate în baza unui drept legal de administrațiile publice locale din orașele și comunele aflate în județele Călărași, Ialomița și Constanța.
- Pentru vehiculele de la lit. a)–n) care nu prezintă însemne sau înscrisuri distincte, dovada încadrării se face prin prezentarea certificatului de înmatriculare.

B. Modul de aplicare a tarifelor prevăzute în prezenta anexă

- a) Etapa I se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 martie 2013.
- b) Etapa a II-a se aplică de la 1 aprilie 2013.
- c) Se aplică pentru vehiculele înmatriculate în România sau în alte state.
- d) Prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul rutier având cel puțin două axe sau un ansamblu de vehicule format dintr-un autovehicul și semiremorca/remorca tractată de acesta.
- e) Numărul de axe, maximum 3 sau minimum 4, se consideră în cuplajul/combi-nația de vehicule.
- f) Tarifele se aplică pentru fiecare trecere, indiferent de sensul de parcurs.
- g) Tarifele pentru 20 de treceri sunt valabile pentru același tip de vehicul, în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, cu valabilitate până la data de 31 decembrie a fiecărui an.
- h) Tarifele pentru riverani sunt valabile în baza unor bilete Matcă—Cupon preplătite, personalizate cu numărul de înmatriculare al vehiculului deținut de riveran, cu valabilitate de 3 luni, și achitate anticipat cu cel mult 30 de zile.
- i) Prin *riveran* se înțelege persoana fizică ce are domiciliul situat de o parte a cursului Dunării și locul de muncă/terenul agricol deținut în baza unui titlu de proprietate de cealaltă parte a cursului Dunării și care utilizează podul pentru a se deplasa la/de la serviciu/teren agricol — de la/la domiciliu.
- j) Calitatea de riveran se recunoaște numai pentru persoane fizice, în baza unei adeverințe emise de angajator sau de administrația publică locală prin care se atestă deținerea unui teren agricol în condițiile menționate la lit. i), reînnoită la fiecare achiziție de bilete, și în baza adresei de domiciliu din actul de identitate.
- k) Documentele în baza cărora se recunoaște calitatea de riveran vor fi prezentate în limba română; în cazul traducerilor, acestea trebuie legalizate.
- l) Modelul biletului Matcă—Cupon și procedura de emitere, gestionare și control vor fi stabilite de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (C.N.A.D.N.R. — S.A.) prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța (D.R.D.P. Constanța).
- m) Tarifele pentru 20 de treceri și tarifele pentru riverani sunt valabile numai pentru plata integrală anticipată.
- n) Data de 15 mai a fiecărui an este considerată „Ziua Podului”, iar autoturismele și vehiculele cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone pot trece fără achitarea tarifului.
- o) Biletele Matcă—Cupon preplătite se vor emite în următoarele locații: Agenția de Control și Încasare Fetești—Cernavodă (A.C.I. Fetești—Cernavodă), Secția de Drumuri Naționale Fetești (S.D.N. Fetești) și Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța (D.R.D.P. Constanța); alte puncte suplimentare față de cele menționate vor fi publicate pe site-ul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (C.N.A.D.N.R. — S.A.).

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire
a Societății Comerciale PARTENER LEASING IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea privind radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire a Societății Comerciale PARTENER LEASING IFN — S.A., formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaire, cu modificările și completările ulterioare, prin Scrisoarea nr. 998 din 21 noiembrie 2012, înregistrată la Banca Națională a României — Direcția Supraveghere cu nr. 20.129 din 23 noiembrie 2012,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire a Societății Comerciale PARTENER LEASING IFN — S.A., cu sediul în Sibiu, șos. Alba Iulia nr. 24, județul Sibiu, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J32/1531/2005, cod unic de înregistrare 18062596, înscrisă în Registrul general cu nr. RG-PJR-33-110054 la secțiunea k) — Activități multiple de creditare.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 14 decembrie 2012.
Nr. 1.242.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

